

Yazı Paylaşmaktır.

Merhaba, Bu başlığı görünce belki ilginizi çekip birkaç satır göz gezdireceksiniz . Paylaşmaktan , bölüşmekten yana bir kişiliğiniz varsa “paylaşım “ kelimesi ilginizi çekecektir. Sonuç olarak her gazete yazısı gibi bir günlük ömrü olan bu yazının da okunması ve paylaşılması hiç olmaz ise yazarı açısından bir mutluluk kaynağıdır.

Nurullah Ataç’ın sevdiğim benzetmesi ile “hepimiz bir malın satıcılarıyız” sattıklarımız ne olursa olsun mallarımızın beğenilmesini bekler dururuz. Bazen bir yazı bazen güzel bir fotoğraf, kimi zaman oynanan bir oyun, veya dinlenen hoş bir müzik satmaya çalıştığımız değişik ürünlerdir. İşte bu yazı ve belki bundan sonrakilerde diğer yazılar gibi okuyucuya bazen bir bilgi kııntısı, bazen bir soru işareti sunabilirse , yada daha önemlisi yazıyı sonuna kadar okunma sabrını okuyucusuna verebilirse, günlük bir yazıdan bekleneni de vermiş sayılmaz mı ne dersiniz?

Toplumsal bir varlık olmamızdan mı yoksa başka nedenleri var mı kestiremiyorum,paylaşım temel bir gereksinim gibi gözüküyor. Acılarımızı paylaşıyoruz, sevinçlerimizi paylaşıyoruz,bazen çok az olan varlıklarımızı bile çevremizdekilerle paylaşıyoruz. Ama paylaşamadıklarımız da vardır hatta bazen bunlar paylaştıklarımız dan daha fazladır. Ekonomik bir değer haline gelen hiçbir şeyi kolayına paylaşmayız. Örnek vermek için etrafa değil kendimize bakalım, göreceğiz. Yanımızda göz ucu ile gazetemizi okuyana ters ters bakmazmıyız? Aynı yatağı paylaştığımız eşlerimizden ayrılırken işin en zor kısmı nelerin bırakılıp nelerin alınacağında düğümlemez mi? Kısaca işin ucu paraya veya maddi bir çıkara dayandığı zaman paylaşım sadece hoş bir kelimedenden öteye geçemez.

Paylaşımın özünde bir paylaşılacak nesne , bir de bu nesnenin olabildiğince eşit bir dağılımı olmalı. Yazının ve yazı ile ifade edilenlerin bir paylaşım nesnesi olması , okuyanlar açısından eşit anlamlar çıkarılmasa da özü itibarı ile bir “paylaşım” yarattığını söylemek galiba mümkün.

Paylaşımın belki de en önemli tarafı da paylaştıkların kişilerle aranda oluşanlar olsa gerek Paylaştığın şeyler oldukça paylaşılan nesnenin önemi kimi zaman ikincil duruma geçip asıl önemli olan aranızda doğan ve gelişen yeni paylaşım nesnelere olmakta. Bu durum paylaşmadıklarınla paylaştıkların arasında sürekli bir devinim içinde gidip gelmekte. Ancak asıl söylemeyi istediğim aradaki ilişkinin de tek yanlı olmaması yani daima bir veren bir de alan olmaması noktasında toplanıyor.

Yazı ile oluşanlar yani aralardaki ilişkide .yazanın nedense yazdıkları okuyucuya ulaştığı anda bir paylaşım olmaktan çok tek yanlı bir “ifade beyanı” niteliği daha hakim oluyor.

Yazarın imzasının altına koyduğu adrese nedense çok az kişi itibar eder. Konuya ilişkin düşüncelerini paylaşmak için yazı sahibinden çok bir başka kişi ile paylaşır. “..... adamın dünkü yazısını okudun mu ne döktürmüş helal olsun” yada “ yazının sonunu bile getiremedim” li cümleler yazı sahibi ile paylaşılmaz , bu nedenle yazar paylaşım unsuru olan yazısını okuyucusu ile nasıl paylaştığını bilemez.

“Şimdi ey okuyucu bu yazıyı okuyun benimle paylaşın “ diyen bir yazı sahibi olsa da buna itibar eden olacağını sanmıyorum. Geriye kalan bence sadece şu, yazı bir paylaşım unsurudur ama bunu ekmek, su gibi ortadan ikiye bölerek paylaşmak , paylaşanların bundan eşit pay alması mümkün olmayan düşünsel temeli daha ağır basan nesnelere. Yazının sadece okunmuş olması bile paylaşım için yeterli .Çünkü yazın dünyasında okunacak yani tüketilecek o kadar fazla paylaşım nesnesi var ki, biz sıradan okuyucular bunlar arasında bir tercih yapma durumundayız.

Ortada bu kadar okunacak yazı varken, siyaset ağırlığını koymuş iken, ekonomi konusunda at oynatmak varken , “bir paylaşım” yazısını okuyup sabır gösterdiyseniz ben de size teşekkür borçluyum.....

Kuvvet Lordođlu

İstanbul eylül 2002-09-16

klordoglu@gmail.com